

Collegial-Tidende

for

Danmark og Norge.

Med kongeligt allernaadigst Privilegium.

No. 23. Den 4de Juni 1803.

Trykt i Kjøbenhavn hos Director Johan Frederik Schult.

Undertegnede ere Redaktører, Forlæggere og Udgivere af
denne Tidende:

Christian Knudsen. Peter Johan Monrad.
Statsraader og Deputerede i det danske Cancellie.

Offentlige Foranstaltninger.

Det har behaget Hs. Majestæt, under 13 f. M., allernaadigst at resolvare: 1. at den frivillige Kystmilices Foresatte i nærre Jylland, nemlig: Ansørerne, som forestaae de enkelte Sogne, og Bestyrerne, som have Opsyn med flere Sogne, hvilke samlede kaldes et Forstaderie, maae til Udmærkelse erholde: a) Ansørerne en hvid Officeer-Hjeder med en grøn Top, dog uden lange Hjeder i Toppen, samt en grøn og hvid Silkeforde, af den approberede Façon, uden Taffer, og b) Bestyrerne en lige hvid og grøn Hjeder, men større end hines, og med lange grønne Hjeder i Toppen, samt Taffer omkring Korfarden: 2. at det maa være begge

Slags

Slags Foresatte tilladt, at bære Sidegevær med et Feldttegn, Ansførerne af Sølv med sort Silke forinden og Bestyrerne af Guld, ligeledes med sort Silke: 3. at det maa tillades Rystmilicens Foresatte at bære en Uniform, bestaaende af en mørkeblaae Kjole med blaae Rabatter og gule Knapper, hvid Krave og Opplage, samt hvid Vest og blaae Pantalons, dertil en rund Hat, forsynet for Bestyrerne med en Guldsnor, samt for ommældte Rokarde og Fjeder, og for Ansførerne med en Sølvsnor, saa og at Bestyrerne maae have tvende Guld-Epauletter, ligesom Borger-Bevæbnings-Officererne og Ansførerne een, samt endeligen, at, dersom Rystmilicen selv, i een eller anden Egn, vil anskaffe sig en Slags Uniform, maa samme bestaae af en mørkeblaae Trøje med hvid Krave og Opplage, samt hvide Lærreds Pantalons og en rund Hat.

Da der for nærværende Tid intet ordentligt Bognmands-Laug er i Christianssand: saa er det, ved Reskript af 27 f. M., til Stiftamtmanden over Christianssands Stift, fastsat som Regel for Estertiden, at alle de, som i bemældte Christianssand holde Heste til Leie for andre, hvad enten de alene leve af denne Næring eller ikke, skulle være forpligtede til, efter rigtig Tour og Omgang, som Magistraten bør bestemme og paasee overholdt, at skyde Reisende og Extra-Poster for den, Lau-
hen

get forhen tilstaaede, Betaling af 72 Sk. pr. Mål; og maa der tillige beskaffes en Skydsstuffer der paa Stedet, som, imod at være berettiget til at oppebære 6 Sk. for hver Hest, bør besørge Skydsens Tilsigelse sammesteds.

Fogtvingninger.

Under 27 f. M. er, igjennem det danske Cancellie, udfærdiget en Plakat af følgende Indhold: at, ligesom Hs. Majestæt, for at afværge Børnekoppers og Mæslingers Smitte og Udbredelse paa Island, har, ved Placat af 18 Mai 1787, foreskrevet visse Forsigtighedsregler, som skulle iagttages af Skippere, der seile til bemældte Øe, samt derhos tillige paalagt de vedkommende Embedsmænd og Betjenter, at vaage for Overholdelsen af disse Bud: saa har Allerhöfstsamme end videre fundet for godt at befale, at den fornævnte Plakat skal, paa lige Maade, være gjældende i Henseende til dem, som fare paa Grønland og Færøerne, dog med følgende nærmere Bestemmelser og Forandringer.

1. De Pligter, som ere paalagte Amtmændene i Island, skulle paa Færøerne efterkommes af Landsfogden.

2. I Grønland træde de kongelige Handels-Inspecteurer i Amtmændenes Sted, og de øversie Handelsbetjenter eller Kjøbmænd bør forrette det, som, efter Placaten, vedkommer Sysselmændene paa Island og Færøerne.

3. Da

3. Da det, formedelst de grønlandske Etablissements Fraliggenhed, ikke altid er mueligt, at Kjøbmændenes Indberetninger kunne komme Inspecteurerne saa betimeligen tilhænde, at de, fra disse, kunne sendes Rentekammeret i det samme Aar: saa vil Hs. Majestæt, at bemældte Kjøbmand skulle tilstille den administrerende Handels-Direction Duplicater af deres Beretninger til Inspecteurerne, tilligemed bekræftende Gjenparten af Skippernes Forklaringer; hvilke Documenter da fra Directionen stikkes til Rentekammeret.

4. De Bøder, som, i Følge Placaten, kunne finde Sted, bør tilfalde Fattigkassen paa Færøerne; men i Grønland henlægges de til Inspecteurernes Hjælpekasser for trængende Grønlandere.

5. Endeligen, da Hs. Majestæt har taget i Betragtning, at den edelige Forklaring, som, i Følge § 2 i Placaten af 18 Mai 1787, skulde affordres Skipperne, forinden deres Afreise, vanskeligen kunde gjøres med fuldkommen Visshed af de Bedkommende, saa vil Allers højst samme, at bemældte Forklaring maa indskrænkes derhen, at Skipperne alene paalægges, at bekræfte med Eed, at de have gjort alt, hvad der har været dem mueligt, for at forvisse om, at ingen af de Folk og intet af det Gods eller Toi, der haves inden Skibsborde, er i det Tilfælde, som Placatens 1 § forbyder at medtage, og at dette, efter deres bedste Vidende, forhold

der

der sig faaledes i Sandhed. I øvrigt følger det af sig selv, at denne Forandring i Placatens 2 § ogsaa skal gælde i Henseende til de Skippere, som gjøre Reiser til Island.

Det har behaget Hs. Majestæt, ved Resolution af 13 f. M., at foreskrive følgende nærmere Bestemmelser, angaaende hvorledes der skal forholdes med Anførelsen i Lægdsrullerne, naar værnepligtige Sønner flytte med deres Forældre fra Danmark til Hertugdømmene, eller fra Hertugdømmene til Danmark.

1. Landboere, som flytte fra Danmark til Schlesvig og Holsteen, Hertsøbet Pinneberg og Grevsøbet Ranzau, eller derfra til Danmark, kunne lade deres værnepligtige Sønner, som endnu ei have fyldt det 15 Aar, udsette af Lægdsrullen, paa det Sted, de flytte fra, naar de tilbørligen bevise, at de ere indførte i Lægdsrullen for det Sted, hvor de flytte hen.

2. Saadan Udsettelse maa dog ikkun stee i de aarlige Landmilicesessioner, og der skal da fremlægges Attester fra de vedkommende Embedsmænd, til Oplysning om, i hvilket Amt, Lægd og Nummer den Reserve, som udsettes af Rullen paa det ene Sted, igjen er indført i Rullen for det Sted, til hvilket hans Forældre nu have begivet sig hen; hvilken Forandring i Lægdsrullen ikke alene skal anføres i den, for slige Bemærk-

mærkninger bestemte, Rubrik; men de fornævnte Attester skulle tillige vedlægges Fortegnelsen over Afgangen.

3. Naar en Landboer, der selv ikke længere er pligtig til Landmilicetjenesten, boesætter sig i en Kjøbstad, kunne hans Sønner, omendkjendt de ei ere tagne i Tæd, dog ikke udsettes af den Lagdsrulle, hvori de eengang ere indførte som Reserver, men de bør, lige med det Districts øvrige unge Mandskab, opfylde den dem sammesteds paaliggende Værnepligt.

4. I øvrigt skal Forordningen af 7 Mai 1790, som forbyder det værnepligtige unge Mandskab, at forlade Districtet uden Øvrighedens eller Sessionens Tilladelse og Pas, forblive i sin fulde Kraft.

Hvilken allerhøieste Befaling ved Placat fra det danske Cancellie, under 31 f. M., er bekendtgjort.

(Slutning af Forordningen de Handlende og Søesarende angaaende, naar Krig finder Sted imellem fremmede Søemagter.)

Art. 15. Ingen Skipper maa seile til nogen Havn, sem af een af de krigførende Magter fra Søesteden er blokeret, og haver han i den Henseende paa det nøieste at rette sig efter de ham igjennem vedkommende Øvrigheder bekendtgjorte Advarsler om een eller anden Havns Blokade. I Tilfælde, at han ved Indseilingen til nogen Havn, hvis Blokade ei tiljorn har været ham

bekjendt, møder noget Skib under nogen af de krigsførende Magters Orlogsflag, og det ham af den Commanderende bliver tilkjendegivet, at Havnen virkelligen er blokeret, haver han usfortøvet at begive sig derfra, uden i nogen Maade at forsøge paa hemmeligen at indsnige sig i Havnen, saalænge den forbliver i blokeret Tilstand.

Art. 16. Ingen af Kongens Undersaatter maae tage Tjeneste ombord paa Kaperfibe, langt mindre selv udruste eller være interesseret i saadanne Skibes Udrustning; saa maa ei heller nogen Reeder eller Skipper lade bruge sit Skib til at transportere Tropper, Vaaben eller Krigs Ammunition, af hvad Slags de kunde være. I Tilfælde, at nogen Skipper ei skulde kunne afværge det, at hans Skib af en uimodstaaelig Overmagt bliver misbrugt paa foranstøtte Maade, saa bliver det dog hans Pligt paa det kraftigste og ved en formelig Act at protestere imod denne voldsomme Behandling, som det ei har været i hans Magt at forekomme.

Art. 17. Naar et Coiffardieskib, som ikke seiler under bevabnet Beskyttelse, bliver paa Søen praiet af noget, de krigsførende Magter tilhørende, armeret Skib, som til Skibspapirernes Eftersyn er berettiget, saa skal den Skibsførende ikke gøre Modstand imod saadan Undersøgelse, naar den af Chefen for ovennævnte armerede Skib skulde blive foretaget; men han er derimod pligtig til, troligen og uden Forbeholdenhed at forevise alle til

Skib

Skibet og dets Ladning henhørende Papirer og Documenter. Det forbydes tillige, paa det strengeste, baade den Skibsførende og hans Officerer eller Mandskab, at kaste overbord eller paa nogen Maade at tilintetgjøre eller dølge noget Document eller andet af de inden Bords værende til Skibet eller Ladningen henhørende Papirer, være sig før Visiteringen eller imedens den staaer paa. Naar Handelsflibene tilstaaes bevæbnet Beskyttelse under kongeligt Orlogsslag, da haver enhver Skibsførende, forinden han antages under Convoi, at forvise sine Skibspapirer for Convoichefen, og i alle Tilfælde paa det nøieste at rette sig efter Dennes Befalinger.

Art. 18. Skulde nogen, enten Reeder eller Skipper, formaste sig i eet eller andet at handle imod denne Forordnings Indhold, da skal han have forbrudt sit Borgerskab og Rettighed til fremdeles at udrede Skibe, samt desforuden være Tiltale undergivet efter Loven, og efter befundne Omstændigheder straffes enten som Meeneder eller som kongelige Mandaters modtvillige Overtræder. Derimod vil Hs. Majestæt landsfaderliggen haandhave og bestjerme sine troe og kjære Undersaatters lovlige Handelsforetagender og Søefart, naar de holde sig de forestaaende Forskrifter og Regler allers underdanigst efterrettelige; til hvilken Ende Hs. Majestæt og haver paalagt og befaleet alle sine Ministre, Consuler

suler og andre vedkommende Embedsmænd paa fremmede Steder, at de af yderste Kræfter skulle søge at afværge, at ingen Ulempe eller Overlast vorder tilføiet Kongens Undersaatter, samt i Tilfælde, at saadant maatte være skeet, da at staae den Fornærmede bi, og stræbe at forhjælpe ham til Rets Erholdelse og Skades Erstatning, ligesom Hs. Majestæt og til alle Tider allernaadigst vil lade understøtte enhver grundet Reclamation, som Allerhøiøstammes Undersaatter i ovennævnte Henseende kunne see sig foranledigede til allerunderdanigst at lade Hs. Majestæt foredrage.

Ved Reskript af 27 f. M., til Stiftamtmanden og Biskoppen over Aggershuus Stift, er det tilladt: at den til Christiania-Tugt- og Manufactur-Huses Understøttelse, under 30 August 1793, i 10 Aar bevilgede Afgift af 1 Sk. pr. Tønde Korn, som indføres til Kjøbstæderne i Aggershuus Stift, Christiania og Frederichshald undtagne, maa, fra indeværende Aars Udgang, fremdeles, paa lige Vilkaar som hidtil, vedblive indtil videre.

Ved Reskript af 3die d. M. til Biskoppen over Ribe Stift, er det fastsat: at Bording Sogn, i bemældte Stift, maa, i Hensyn til gæstlige Sager og prov

provstelige Forretninger, udgaae fra Gjeding Herred og henlægges under Hammerum Herred.

Ved Reskript af 27 f. M., til Amtmanden over Budsteruds Amt, er det fastsat: at Christian Jørgensen, samt efterfølgende privilegerede Sundmænd ved Bigersund Kærgesed i Modums Præstegjæld, maae være berettigede til, under Udpantnings Ewang, af Modum, Eger, Nordrehoug og Hoele Sogne, at oppebære den, fra gammel Tid erlagte, Sundtold, nemlig 1 Skjeppe Korn af hver fuld Gaard, eller sammes Bærdie i Penge, af Modum hvert Aar, men af de øvrige Sogne ikkun hvert 3die Aar, imod at disse Almuer med deres Heste, uden videre Betaling, besordres over Sundet.

(Fortsættelse af det almindelige Dige-Reglement.)

§ 10. De ordentlige Resections-Arbejder tilvelebringes af Communernes og Roegernes Interessentere, som Digens Vedligeholdelse paaligger. Den Maade, hvorpaa Digeris ordentlige Resection tilveiebringes, skal, for de enkelte Communer, efter de i denne Forordning indeholdne Grundsætninger og Regler, bestemmes ved særskilte Regulativer, hvilke udkastes af Communernes Forstandere under Overdigegrevens og Digeinspectørernes Direction, og derefter indsendes til det kongelige Renteskammer til Approbation.

§ 11.

§ 11. Til den Ende vil Hs. Majestæt, at der, hvor Digen er inddeelt i Panter (Pfänder) eller Lodder, som ere overdragne enkelte Interessentere, efter Digerregisterets Indhold, til Bedligeholdelse, for Fremtiden ei maa existere noget Pant, som er mindre end 5 Roder. Naar altsaa, efter Digerregisteret, flere smaae Interessentere høre til 5 Roder Dige eller derover, saa skulle disse tilveiebringe Arbeidet under een Haand, hvad enten de borttinge et saadant Pant imellem sig selv eller til andre, eller paa anden Maade forenes om Arbeidet.

§ 12. Digerregisterne eller Digerullerne maae indeholde enhver Grunds Størrelse, Beliggenhed og Benævnelse, den paa samme høftende, efter Roder og Fod bestemmende Digebyrde, ligeledes Eierens Navn og det for hver Dige foreskrevne Bestik. Disse Digerregistre ere ei nogen for Stedsse gjældende Norm. Den deri indeholdne Fordeling af Digen i Panter og Lodder, hvis Bedligeholdelse er paalagt en vis Grund, er kun gjældende for en Tid, og saalange Omstændighederne ere de samme. Der skal derfor, efter visse Aars Forløb, i Almindelighed fra 10 til 10 Aar, skee en ny Lodkastning om Panterne, hvis ei enkelte særegne Omstændigheder maatte være til Hinder for en anden Fordeling af Digen.

§ 13. Ved enhver ny Fordeling af Digebyrden paa de enkelte Interessentere skal der sees paa, at den
over.

overalt er proportioneret med det Stykke Lands Størrelse, hvorpaa den hæfter. Der maa derfor altid tages Hensyn paa den, ved den særegne Beliggenhed, meer eller mindre besværlige Bedligeholdelse af de enkelte Digestrækninger.

§ 14. Den paa et vist Stykke Land, efter Digerregisterets Indhold, hæftende Digebyrde er uadskillelig fra Samme, og maa altid følge Jorden. Ved Salg af Digepligtige Jorde skal derfor altid den hele Digebyrde, ligesom ved Salget af en Deel af samme, Digebyrden, efter Forholdet af dens Størrelse, overtages af Kjøberne, og Omskrivningen af Tier i Digerregisterne, strax efter Salget, besørges af de contraherende Dele. Førend denne Omskrivning er skeet, maa Kjøbecontracten ei udfærdiges, og det skal tillige anføres med i Contracten, at Omskrivningen er skeet. Den paa nogle Steder vedtagne skadelige Indretning, at Omskrivningen af Jordeiere først skeer ved Anledning af en almindelig Digelodskastning, ofte efter flere Aars Forløb, skal derfor, strax efter at denne Forordning er emaneret, ganske affaases.

§ 15. Foruden den temporaire Inddeling af Digen i Lodder og Panter skal ogsaa en bestandig Inddeling finde Sted, efter hvilken, under Digeinspectorerens Anvisning, Digen og de derover tilvarende Digeartter skulle inddeles i lige Dele, enhver paa 100 Røders

ders Længde, og afsæles paa Digen, for at ei nye Kar-
ter og Omkostninger skulle være nødvendige ved enhver
forandret Inddeling af Digen.

§ 16. Skulde paa eet eller andet Sted Digen
Bedligeholdelse være fæet i Communion, saa kan denne
Indretning for saavidt beholdes, som den ei strider mod
de i dette Reglement ellers indeholdne Grundsætninger
og Forskrifter. I Besynderlighed beholdes den, paa Nord-
strand, i Henseende til Digernes Bedligeholdelse, værende
Forsatning, og anbefales de enkelte Communer overalt,
hvor Forsatningen tillader det, til Efterligning.

(Fortsættelsen følger.)

Under 1ste d. M. er, igjennem General-Lands-
Deconomie- og Commerce-Collegium, udsærdiget en Plas-
cat af følgende Indhold: At det, i Anledning af en ny
Krigs Udbrud i Europa, er Hs. Majestæts allernaadig-
ste Villie og Befaling, at den af Allerhøiøstamme, un-
der 4 Mai d. A., udgivne Forordning, betræffende de
Forholdsregler, som de handlende og søfarende Under-
saatter have at iagttage, i Tilfælde af Krig mellem frem-
mede Sømagter, skal træde i Kraft paa ethvert Sted
i Hs. Majestæts Riger og Lande fra den Dag, da denne
Befaling, der bliver kundgjort, og som en Folge deraf,
skal ethvert Hs. Majestæts Undersaatter tilhørende Skib,
efter de i Forordningen af 4 Mai d. A. givne Forskrif-
ter,

ter, forsynes med kongeligt latinſt Søepas for hver Reife til nogen fremmed Havn eller Kyst i Nord: eller Veſthavet, eller videre, ſom og til Hs. Majeſtæts egne Etabliſſementer udenfor Europa, ſamt til Grønland, Island, Færøerne og Finmarken.

Blandet Efterretning.

Følgende have erholdet Tilladelse til, for Betaaling, at foreviſe Kunſter med mere i Jægersborg Dyrehauge, foreſtaaende Rildetid, imod at erlægge en Kjenndelse til Glentofte Hoſpital:

a) Inſtrumentmager Antonio Cetti, ſom foreviſer endeel mechanicke og optiſke Sager, et Vox-Cabinet, en 40 Aars gammel levende Dværg, ſom er omtrent 1 Alen høj, ſamt nogle Kunſter med afrettede Canarifugle og Heſte;

b) Giuſeppe Caſorti, ſom med ſit Selskab foreviſer adſkillige æquilibriſke Kunſter og elastiſt Dands;

c) Borger J. Qviſt, ſom foreviſer endeel mechanicke Kunſter.

Befordringer og Afgang.

Under det danſke Cancellie: Den 27 Mai er Skipper L. M. Smith, af Leſſee, under Hjøring Amt,

Amt, meddeelt Bevilling som Strandings-Commissio-
nair der paa Stedet; Procurator E. H. Fugl, af Raf-
fou, ligeledes som Procurator for alle Over- og Un-
der-Retter i Danmark, Kjøbenhavns Hof- og Stads-
Ret, samt Høiesteret undtagne;

Under Generalitetet: Den 27 Mai er den
ved det jydsk Regiment lette Dragoner staaende char.
Ritmester, v. Kummelhoff, beffikket til Second-Ritme-
ster; Sec. Lieutenant v. Gähler til Premier-Lieutenant,
og Cornet à la suite v. Balvig til virkelig Cornet; char.
Ritmester v. Bruun beffikket til Second-Ritmester og
Premier-Lieutenant à la suite v. Wardenfleth til virke-
lig Premier-Lieutenant i det syenske Regiment lette Dra-
goner; Ritmester Baron Fiel-Wind forflyttet fra det
syenske Regiment lette Dragoner og ansat ved det schles-
vigsk Rytter-Regiment som Ritmester à la suite; E.
E. W. Ruge beffikket til Kostcadet ved Landcadet-Com-
pagniet; Underchirurg Genth, efter Ansøgning, i Naas-
de entlediget fra Under-Chirurgicatet ved det smaaalehnsk
Dragon-Regiment med Pension. Ved Kjøbenhavns
Brand-Corps: Premier-Lieutenant J. E. Møller affke-
diget; Premier-Lieutanterne M. A. Zimmer og E.
Jennerich beffikket til Brand-Captainer; Second-Lieus-
tanterne G. P. Schneider, P. Iversen og J. E.
Schottmann til Premier-Lieutanter, og Over-Brand-
mesterne J. Lund, J. Lynge og J. E. Frost til Se-
cond.

cond. Lieutenanter; Bei-Conduktørerne Rosenberg, Stockfleth og Bloch tillagte Rang med Premier Lieutenanter, og surnummeraire Bei-Conduktørerne Hostier, Stockfleth, Rosenberg og Wentzel Rang med Second-Lieutenanter af Infanteriet.

Under Admiralitetet: Den 20 Mai er Capitain Hoier befippet til Tøimester ved Sø-Etaten.

Under Rentekammeret: Den 25 Mai er Amtmanden for Bordingborg og Tryggevelde Amter, Kammerherre J. N. Bjelke, udnævnt til, at være tillige Amtmand for Møns Amt; ligeledes er Stiftamtmand for Lollands Stift, og Amtmand for Nalholms, Mariæboe Klosters og Hålbred Klosters Amter, Kammerherre J. K. Baron Juel-Wind, udnævnt til at være tillige Amtmand for Nykjøbings Amt. Den 27de ere Second-Lieutenant ved det holstenke Rytter-Regiment, G. H. E. v. Krogh, og Second-Lieutenant ved Kongens Regiment til Fods, J. v. Linckow, udnævnte til Kammerjunkere.

Under Finants-Collegium: Den 25 Mai er Bogholder ved Bank og Bærel-Contoirtet i Altona, P. J. Schumacher, udnævnt til tredje Directeur ved bemældte Contoir i den ved Døden afgangne Directeur J. Ernst's Sted, og til Bogholder sammesteds ansat Fuldmægtig i Statsgjælds-Contoirtet, under Finants-Kasse-Directionen, P. J. Qvist.